

Statens arkitekturpris 2026

Juryens innstilling

Juryens konklusjon er at Statens arkitekturpris 2026 tildeles Grande Panorama, Drøbak.

I tillegg får følgende prosjekter hederlig omtale:

- Høyegården, Bergen
- Nedre Sem Låve, Asker
- Kampengata 16-18, Oslo
- Haakon Tveters vei 88, Oslo

Juryens begrunnelse

Generelt:

Tema for årets pris er «transformasjon til bolig», med vekt på varsom ressursbruk gjennom ombruk, gjenbruk og sambruk.

Kommunal- og distriktsdepartementet ønsker å trekke frem forbilder som bidrar til kvaliteten i by- og bomiljøer gjennom fortetting og/eller ombruk av eksisterende bygninger. Det kan være små eller store prosjekter – det viktigste er at de er gode eksempler til etterfølgelse. Prisen kan gis til både offentlige og private aktører.

I år ønsker departementet å trekke frem boligprosjekter som har lagt særlig vekt på varsom ressursbruk gjennom ombruk, gjenbruk og sambruk. Vi har sett etter prosjekter som:

- Bygger gode boligmiljø ved bruk av eksisterende kvaliteter
- Tar vare på bygningsressurser, både arealer og materialer, gjennom ny bruk
- Har fokus på holdbarhet og fleksibilitet i løsninger og materialvalg
- Er tilrettelagt for livsløpshensyn, endringer og framtidig bruk
- Bevarer eller øker andelen naturarealer

De faste statuttene for prisen sier i tillegg at nominerte prosjekter må oppfylle så mange som mulig av følgende kriterier:

- Bidrar til å øke kvaliteten i by- og bomiljøer
- Holdbare løsninger
- Gode visuelle kvaliteter
- God stedstilpasning
- Lav energi og ressursbruk

- Ivaretar naturverdier
- Skaper fellesløsninger for beboere og nabolag

Ingen byggeprosjekter gjør alt dette, men blant årets nominerte prosjekter er det flere som har fått til veldig mye. Alle finaleprosjektene er svært vellykkede transformasjonsprosjekter med mange gode kvaliteter, som legger vekt på ulike hensyn, på ulike måter. Det har ikke vært lett å peke ut en vinner.

Juryen har i sine diskusjoner gjennomgått departementets kriterier og vurdert hvordan de er håndtert i hvert prosjekt. Blant de nominerte har juryen også sett etter prosjekter som har forstått og videreutviklet de beste kvalitetene i eksisterende bygg og situasjon, og prosjekter som kan ha overføringsverdi til lignende bygg og situasjoner rundt om i landet.

Årets tema er ombruk til bolig. I en del nominerte prosjekter er det ikke eksisterende bygningskropp som er omgjort til bolig, og det er flere av prosjektene som inneholder nybygde boligdelar – dette gir større forutsigbarhet og er ukomplisert å selge videre, f.eks. i forhold til garanti på materialer og elementer, noe som er med på å bedre den samlede prosjektøkonomien. De beste prosjektene har derimot klart å bruke den eksisterende bygningsmassen til å skape moderne boliger for dagens brukere, både til salg og til utleie, med stor variasjon og kvalitet.

Ombruk er et forholdsvis nytt arbeidsfelt for byggenæringen, og det er tydelig at nybyggingens logikk og prosjektrigg ikke er det som skal til for å gjøre disse prosjektene økonomisk bærekraftige. På alle befaringene juryen har vært på, har vi snakket med både arkitekt, utbygger, entreprenør, kommune og brukere, og vi har i våre diskusjoner lagt større vekt på læring og samarbeid, slik deltakerne har beskrevet det for oss, enn økonomisk lønnsomhet. Alle som har vært med i prosjektene har hatt mye å lære.

Det er ikke tvil om at i et klima- og ressursperspektiv er ombruk og gjenbruk en sentral del av fremtidens løsninger. Tallene er krystallklare: når det gjelder å spare klimagassutslipp er ombruksprosjektene fullstendig overlegne i forhold til å bygge nytt. Men byggenæringen trenger hjelp til å utforske hvordan verdiskapingen i ombruksprosjekter kan organiseres bedre. Dersom regjeringen mener alvor med at «ombruk skal være hovedprinsippet», slik det står i arkitekturstrategien «Rom for kvalitet», kreves det tydelige insentiver i denne læringsfasen.

Læringen er i gang. De prosjektene juryen har trukket frem i finalerunden har en del ting til felles, som peker på noen viktige erfaringer i omgangen med eksisterende bygg:

- De som tar initiativ til ombruksprosjekter, enten det er utbygger, eiendomsbesitter eller lokale forslagsstillere, har øye for kvalitetene i eksisterende bygg. De vi har snakket med har alle hatt en slags kjærlighet eller interesse for det eksisterende, som gjør at de får lyst til å gjøre en innsats. Det gjelder både i bygg med åpenbar kulturmiljøverdi, og i hverdagsbygg som ved første øyekast kan virke verdiløse. Ombruk både krever og gir motivasjon.
- Ombruk og gjenbruk i prosjektene hadde ikke vært mulig uten tverrfaglig innsats, og samarbeid med erfarne og dyktige arkitekter, ingeniører og andre fagfolk. Ombruk til bolig, for eksempel, krever at man forstår logikken i det eksisterende bygget, både i planløsningen og særlig i bærekonstruksjoner og materialstrategier, og at man kan ta

vare på eksisterende kvaliteter, og forestille seg hvordan de kan kombineres med ny bruk. Man må også ha god kjennskap til mulighetsrommet i lovverket når det gjelder tiltak på eksisterende bygg. Man må utforske flere muligheter tidlig, og justere løsningen etter hvert som nye ting avdekkes underveis. Ombruk krever forestillingsevne.

- Gjennomføring av ombruk krever tett og godt samarbeid mellom alle involverte parter, og kontinuitet mellom ulike faser i prosjektet. De som skal være med på ombruksprosjekter må være åpne for endring og nye løsninger, de må ha vilje til å lære og justere underveis, de må like overraskelser og de må ha en robust og praktisk holdning til det som med nybygglogikk ville kalles «avvik» fra planlagte aktiviteter. Erfarne og fleksible saksbehandlere er også en nøkkel i slike prosjekter.
- Det er lurt å bli enige om en økonomisk og kontraktsmessig modell som kan fordele den risikoen som ligger i å håndtere et eksisterende bygg. Det er lurt å legge inn innsats og investeringer i tidlig fase, i tilstandsvurderinger eller ombrukskartlegginger, men det viktigste er å velge en arbeidsform der deltakerne belønnes for å møte hverandre med tillit og fleksibilitet.
- Bankenes rolle i finansiering av transformasjonsprosjekter er også viktig. I ombruk til bolig er det vanskelig, for ikke å si umulig, å oppfylle bankens krav om å selge 50% av leilighetene på prospekt. Få vil kjøpe en bolig hvis det er vanskelig å forutsi helt hvordan den blir. Dette er enda et eksempel på at nybygglogikken ikke strekker til. Banken må ha tillit til både prosjektgruppen og til bygget.

Dette er bare noen av de erfaringene juryen har notert underveis. Alle involverte i finaleprosjektene, utbyggere, entreprenører, arkitekter og myndigheter, har strukket seg langt, og alle sier de vil gjøre dette igjen. Her er det mange erfaringer å høste.

Alle de fem finalistene må regnes som svært vellykkede ombruks- og gjenbruksprosjekter, og sammen viser de noe av bredden av muligheter og utfordringer på dette arbeidsfeltet. Når det gjelder temaet «ombruk til bolig», er det særlig to prosjekter som skiller seg ut blant de nominerte til årets arkitekturpris. Disse to viser hvordan eksisterende bygninger kan tas i bruk for å øke antall boliger i Norge de nærmeste årene, samtidig som de tilbyr høy bokvalitet til brukerne.

Høyegården i Bergen og Grande Panorama i Drøbak er på mange måter i hver sin ende av skalaen når det gjelder tilnærmingen til ombruk. Prosjektet Høyegården har tatt tak i en unik bygningsmasse med høy kompleksitet, både form- og tilstandsmessig. Grande Panorama har gitt nytt og bedre liv til en rasjonell bygningskropp med gode eksisterende materialkvaliteter. Begge prosjekter oppfyller ambisjonene i årets tema, og begge har bygget videre på det beste i den eksisterende arkitekturen i løsningen av dagens boligbehov.

Men staten deler kun ut én arkitekturpris i 2026, og av de fem finalistene er det særlig ett av prosjektene som juryen mener bør trekkes frem. Juryen vil gi Statens arkitekturpris 2026 til Grande Panorama i Drøbak, for et ombruksprosjekt som har tatt tak i en ofte oversett bygningstypologi med stort potensial, både for ombruk til bolig, for lokal tilhørighet og for regjeringens mål om varsom ressursbruk. Prosjektet kombinerer god arkitektonisk innsikt med en praktisk håndverksmessig tilnærming. Dette har gitt et gjennomført byggeprosjekt med høy detaljkvalitet, som har stor overføringsverdi både i prosess og resultat. Ombruken

av det tidligere Grande sykehjem til nye boliger bør være til inspirasjon for offentlige og private byggeiere rundt om i Norge, som ønsker å bidra til å møte dagens utfordringer med varsom ressursbruk og varige kvaliteter.

Juryen:

Ingerid Helsing Almaas, arkitekt, Design og arkitektur Norge (DOGA), juryleder

Oddvin Farestveit, arkitekt, Direktoratet for byggkvalitet

Marina Gorruso, arkitekt, Husbanken

Markus Oppedal Jacobsen, arkitekt, Statsbygg

Anette Morvik Robberstad, arkitekt, Riksantikvaren

Om de enkelte prosjektene:

Grande Panorama, Drøbak

- **Arkitekt:** Borhaven Arkitekter AS
- **Landskapsarkitekt:** Østre Linje Arkitektur og Landskap AS
- **Byggherre:** Grande Panorama AS
- **Entreprenør:** Team Bygg og Anlegg AS
- **Areal:** ca. 5770 kvm BTA
- **Program:** Fra sykehjem til 28 leiligheter, 43 - 150 kvm
- **Ferdigstilt:** 2023

Blant den tradisjonelle trehusbebyggelsen i Drøbak ligger Grande Panorama, en nennsom og gjennomarbeidet transformasjon av tidligere Grande sykehjem. Bygget er et typisk eksempel på 60-tallets etterkrigsmodernisme og ble oppført i 1968, som det første store offentlige byggeprosjektet etter sammenslåingen av Frogn herred og Drøbak by i 1967. I en tid hvor etterkrigsarkitekturen ofte settes til side og rives for å gi plass til ny bebyggelse, er dette prosjektet et forfriskende eksempel på hvordan også denne type bygg, som det finnes mange av i Norge, kan transformeres til nye formål.

Selv om bygningen ikke har vært underlagt formelt vern, har prosjektet forholdt seg til reguleringsplanens føringer om å ivareta byggets iboende arkitektoniske kvaliteter. Prosjektet bygger dermed på en bevisst videreføring av bygningens opprinnelige uttrykk, med tydelige vertikale og horisontale akser i naturbetong og fasadefelter i tegl og glass. Nye tiltak, som balkonger, større glassfelt og takterrasser, er tilpasset fasadens regulære system og fremstår som naturlige tilføyelser til den eksisterende strukturen. Byggets originale midtkorridor er utnyttet til våtromskjerner for de nye boenhetene, noe som tillater god utnyttelse av de arealene som har best dagslys. Taket er omgjort til en større takterrasse med både felles og

private soner, mens et nytt svømmebasseng med treningsrom og badstue i kjelleretasjen utgjør byggets øvrige fellesfunksjoner.

De involverte aktørene har gjennom hele prosjektforløpet hatt et bevisst forhold til både ombruk og gjenbruk. Elementer fra rivningen har blitt tatt vare på og brukt i videre bearbeidingen av eksisterende bygning, i nybygdelen og i andre prosjekter. Tegl og stålkonstruksjoner er demontert og brukt på nytt, mens rester av eksisterende betongelementer er brukt for å reparere skader i fasadene. De originale teakvindueene, som av energihensyn og bæreevne ikke kunne gjenbrukes i prosjektet, har fått nytt liv i "Bademaschinen", en flytende badstu i Oslo havn. Samlet sett vitner arbeidet om en pragmatisk, men rasjonell tilnærming til om- og gjenbruksspørsmålet, hvor primært de tyngre bygningselementene er satt i fokus.

Etterkrigsmodernismens rigide strukturer og bæresystemer har en fleksibilitet i seg som gjør dem elastiske og robuste i møte med endring og ny bruk. God utnyttelse av slike nyere kulturmiljø er dermed viktig og samtidig godt i tråd med nasjonal politikk og nye føringer for bevaring gjennom bruk. Grande Panorama utmerker seg særlig i sin bearbeiding av disse ofte ikke så anerkjente kvalitetene, og i hvordan bevaring er forent med nye inngrep og tiltak. Prosjektet har uten formelle vernebestemmelser evnet å balansere rivning og ombruk, og på denne måten skapt nye arkitektoniske kvaliteter som svarer godt til både historie og samtid.

For å realisere det iboende potensialet i en eksisterende bygning kreves det riktig kompetanse, godt samspill og tydelige ambisjoner. Eksisterende bygg trenger både de rasjonelle vurderingene og de kreative hodene, sammen med en nysgjerrighet for det som allerede finnes. Juryen mener dette har ligget til grunn for arbeidet med Grande Panorama, som fremstår gjennomført bearbeidet helt fra overordnede grep til detaljering.. Resultatet er en transformasjon som oppleves som både utprøvende og varsom, der nytt og gammelt går sammen i en ny helhet, med en tydelig sammenheng mellom struktur, uttrykk og bruk-

Høyegården, Bergen

- **Arkitekt:** En til En arkitekter AS
- **Landskapsarkitekt:** En til En arkitekter AS
- **Byggherre:** JOA Næring AS
- **Entreprenør:** Backe AS
- **Areal:** ca. 4000 kvm BTA
- **Program:** Fra vinfabrikk gjennom flere omganger med ombruk, til nå 33 leiligheter, 35 – 140 kvm
- **Ferdigstilt:** 2025

Høyegården i Bergen representerer en ombruk hvor unike kulturmiljøverdier har vært styrende både for tilnærmingen til transformasjon, og for de nye elementene som har kommet til. Anlegget på Gyldenpris utenfor Bergen sentrum, opprinnelig tegnet av arkitekt Ole Landmark og oppført som vinfabrikk i 1914, har sammen med et tilpasset nybygg blitt til

33 nye og varierte boliger. De eksisterende bygningene i Høyegården gjennomgikk en rekke endringer og skiftende funksjoner utover 1900-tallet, og la et utfordrende, men samtidig spennende grunnlag for transformasjonsoppgaven. Prosjektet viser i dag kompleksiteten i å ombruke eldre og sammensatte bygningsmiljø til bolig, når det er mange hensyn som skal avveies. Høyegården er et godt eksempel på ombruk, der viktige kulturmiljøverdier er bevart, samtidig som man har fått til god bokvalitet og tilfredsstillende tekniske krav til ny bruk.

Høyegården er ombrukt stort sett i sin opprinnelige form, og den eksisterende bærekonstruksjonen er i stor grad beholdt. Murbygningene er etterisolert innvendig og vinduer er beholdt for å ivareta fasadeuttrykket. Nybygget er tilpasset både den eksisterende bebyggelsen i Høyegården og det omkringliggende nabolaget. Der nye materialer er tilført, er disse tilpasset – bl.a. er gjenbruksskifer brukt på de nye takene der man måtte fylle på. Inndelingen av leiligheter er gjennomarbeidet for å få best mulig nytte av den eksisterende konstruksjonen, som også reduserer prosjektets klimaavtrykk. Arkitektene har sørget for fellesfunksjoner gjennom restaureringen av inngangspartiet og den tidligere «Søylehallen», som i dag er tilgjengelig for utleie til beboerne og nabolaget. Den eldre og nye bebyggelsen skaper sammen også gode uterom og møteplasser for beboerne. Flere av boligene har tilkomst fra den interne gaten, eller "smauet" som går gjennom det opprinnelige anlegget, og legger opp til uformelle møter mellom naboer. En større andel leiligheter er beholdt til utleie, og bidrar til et mangfoldig boligtilbud og en variert beboersammensetning i prosjektet.

Juryen mener Høyegården er et gjennomarbeidet ombruksprosjekt som samtidig illustrerer dagens utfordringer ved ombruk av eldre bebyggelse. Tidligere eier brukte lang tid på reguleringsprosessen, ettersom ombruk ikke var en etablert tilnærming ved reguleringsoppstart, og hensynet til kulturmiljøverdier ble formalisert i løpet av denne prosessen. Til tross for digital skanning av bygningsmassen før prosjektering, ga dette likevel ikke full innsikt i konstruksjonens kvalitet eller endringer den hadde vært utsatt for i årenes løp. Arkitekten manglet derfor full oversikt før byggestart, og transformasjonen ble i stor grad skreddersøm for å imøtekomme ulike krav. Til tross for et krevende utgangspunkt, har prosjektet kommet langt i å få til en høy arkitektonisk kvalitet.

Høyegården viser at ombruk kan være en uforutsigbar prosess, særlig når kulturmiljøverdier står sentralt. I slike transformasjoner er åpenhet, samarbeid og tillit mellom aktørene avgjørende. Juryen vil trekke fram tilpasningen av nybygget som spesielt godt løst i prosjektet. Prosjektet demonstrerer at god ombruk av en sammensatt og verneverdig bygningsmasse er mulig – og kan tilføre betydelig merverdi til et prosjekt når samarbeidet fungerer godt.

Nedre Sem låve, Asker

- **Arkitekt:** Holar Arkitekter AS
- **Landskapsarkitekt:** Sweco Norge SA
- **Byggherre:** Asker kommune
- **Entreprenør:** Veidekke Entreprenør AS
- **Areal:** 2 440 kvm BTA

- **Program:** Fra låve til kommunalt arbeidssenter, gårdsbutikk og seks omsorgsboliger
- **Ferdigstilt:** 2024

Ved bredden av Semsvannet i Asker ligger Nedre Sem låve, et transformasjonsprosjekt der en sterkt forfalt historisk enhetslåve er demontert og gjenoppført med høy grad av gjenbruk, med et nytt formål. Prosjektet viser hvordan et kulturminne kan videreføres gjennom sirkulær ressursbruk og en klar arkitektonisk strategi, der både materialer, volum og landskapstilknytning og sosial forankring er ivaretatt og videreutviklet.

Transformasjonen bygger på en grundig kartlegging av den opprinnelige låvens konstruksjoner og materialer før demontering. Stein, tegl, trekledning og bærende trekonstruksjoner er demontert, rensset, testet og gjenbrukt i den nye bygningen eller i andre prosjekter. Materialer og bygningsdeler som har kommet til, er i stor grad gjenbruk fra andre bygg, formidlet gjennom kommunens egen ombrukssentral. Prosjektet oppnår om lag 48 prosent sirkularitet målt etter FutureBuilt's sirkularitetsindeks, og dokumenterer hvordan gjenbruk kan gjennomføres systematisk også innenfor rammen av dagens tekniske forskrifter for kommunale formålsbygg.

Nedre Sem låve kombinerer sirkulær materialbruk med høye miljø- og energimål. Bygget er prosjektert til nær-nullenergi standard gjennom godt isolert bygningskropp, geotermiske energibrønner og solceller på tak. Ny bygningsmasse i kjeller er oppført i lavkarbonbetong med resirkulert tilslag. Byggeplassen var tilnærmet 90 prosent utslippsfri, og prosjektet fungerte som pilot for FutureBuilt's kriterier for redusert plastbruk.

Juryen legger særlig vekt på hvordan prosjektet forener kulturmiljøverdier, sosial bærekraft, målbar miljøeffekt og innovasjon. Den nye låven rommer arbeidsplasser, omsorgsboliger og publikumsrettede funksjoner, og er et aktivt bidrag til nærmiljøet. Nedre Sem låve viser en overførbar metode for transformasjon av eldre landbruksbygg til nye samfunnsnyttige formål. Dette er en problemstilling som vil bli mer og mer aktuell i tiden som kommer, når nye krav i landbruket gjør at mange enhetslåver settes ut av drift. Prosjektet har høy læringsverdi for både kommunal byggherre praksis, ressursforvaltning og videre utvikling av sirkulær byggeskikk i Norge.

Kampengata 16-18, Oslo

- **Arkitekt:** Enerhaugen Arkitektkontor AS
- **Landskapsarkitekt:** INBY Landskapsarkitekter AS
- **Byggherre:** Joviale Eiendom SA
- **Entreprenør:** Øst Entreprenør AS
- **Areal:** 2508 kvm BTA
- **Program:** Fra fabrikk og verksted til 17 leiligheter, 63 - 159 kvm
- **Ferdigstilt:** 2018

Kampengata 16–18 i Oslo er et vellykket transformasjons- og fortetningsprosjekt der to tidligere verksted- og fabrikkbygninger fra sent 1800-tall er omgjort til boligformål, med et

nybygg oppført der det tidligere sto en lagerhall og garasje. I en tett og historisk bydel som Kampen, der presset på fortetting kan utfordre eksisterende kulturmiljø, viser prosjektet hvordan eksisterende bygningsmasse kan videreutvikles og kombineres med ny bebyggelse på en måte som ivaretar både historie og steds karakter. Kampengata 16-18, som er det eldste blant finalistprosjektene, kan defineres som et pilotprosjekt fra en tid før unntaksparagrafen (pbl § 31-4), og der TEK10 fremdeles var gjeldende.

Prosjektet bygger på en tydelig forståelse av eksisterende strukturer og kvaliteter i nabolaget. Verkstedbyggets og hjørnebygget «Grågårdens» fasader er restaurert, samtidig som hovedkonstruksjoner er bevart. Tilpasninger til boligfunksjon, som takløft og mindre tilbygg, er utført med hensyn til opprinnelig volumoppbygging, steds karakter og fasadeuttrykk. De nyoppførte husene og det nye gårdsrommet er et godt grep for fortetting i den tette bystrukturen, med en moderne, men tilpasset utforming som både spiller videre på områdets tre- og murbebyggelse og fargebruk. Byggherren har med dette prosjektet ønsket å skape gode familieboliger på Kampen, som ellers i stor grad er preget av en del mindre leiligheter. På den måten bidrar prosjektet til at også familier kan etablere seg og bli boende lenge i velkjente omgivelser. Åpningen av bakgården til et grønt, felles uterom tilfører samtidig prosjektet en ny romlig kvalitet, og bidrar til å videreføre bystruktur og bevegelseslinjer i området. Ikke minst bidrar det felles uterommet til sosiale uformelle møter som bygger naboskap.

Eiendommene hadde før prosjektets oppstart stått delvis tomme grunnet innsigelser fra både naboer og myndigheter på tidligere planforslag, hvor sted og kulturmiljøverdier var nedprioritert. Byggherren valgte da heller å bruke stedets karakter som en ressurs for utvikling, noe som har skapt leiligheter og uterom med en helt egen kvalitet og særegenhet. Balansen mellom skreddersøm i løsninger og konseptuelle grep oppleves som godt bearbeidet, hvor en bevisst og gradvis overgang mellom offentlige, semiprivate og private soner er ett av de mest vellykkede grepene i prosjektet.

Prosjektet fremstår som et godt eksempel på hvordan eksisterende bebyggelse kan danne grunnlag for bærekraftig byutvikling, med høy overføringsverdi til tilsvarende transformasjonsoppgaver i sentrumsnære strøk med åpenbare kulturmiljøverdier.

Haakon Tveters vei 88, Oslo

- **Arkitekt:** Lendager Arkitekter ApS (København) og LPO arkitekter AS
- **Landskapsarkitekt:** Landskaperiet AS
- **Byggherre:** Obos Eiendom AS
- **Entreprenør:** Obos Block Watne
- **Areal:** BTA bygg: 1834 kvm, inkl. 323 kvm boliger
- **Program:** Fra posthus til kommunal barnehage, lege- og tannlegekontorer, 4 leiligheter
- **Ferdigstilt:** 2025

Nye Oppsal Senter sto ferdig i 2018, og erstattet det opprinnelige bydelssenteret fra 1964. I 2019 besluttet OBOS, som utbygger og eiendomsbesitter for senteret, at det eksisterende posthuset skulle stå, og brukes til å teste hva klimaavtrykk og kostnader ville bli ved å tilpasse det treetasjes bygget til ny bruk. Transformasjonen av det utslitte posthuset er et godt eksempel på hvordan ombruk kan skape ny verdi i et tilsynelatende utdatert hverdagsbygg, som i mange tilfelle ellers ville vært revet.

Reguleringsplanen fra 2015 la til rette for at det eksisterende bygget kunne bygges på med ytterligere to etasjer. Med bakgrunn i dette innledet OBOS et samarbeid med det danske arkitektfirmaet Lendager om transformasjonen, og etter hvert kom LPO Arkitekter til som lokal samarbeidspart. Et opprinnelig tilbygg er revet og et nytt er lagt til, i tillegg til to nye etasjer med boliger, som bringer det ombrukte bygget nærmere målestokken på nybyggene rundt. Andre og tredje etasje er ombrukt til utleieføremål og kan dermed transformeres på nytt i fremtiden, mens boligene i de to påbygde etasjene er utviklet for salg av hensyn til prosjektets økonomi.

Hovedkonstruksjonen i betong, og fasadekledningen i 2. og 3. etasje, er beholdt. Øvrige fasader er fornyet med frasorterte trematerialer. Trappehuset er kledd med gjenbrukt glass som ikke oppfyller dagens energikrav, og regnes dermed som en halvklimatisert sone. Prosjektet har ellers gjenbrukt en lang liste av materialer, både lokalt og høstet fra andre av OBOS' prosjekter. Det nye tilbygget er bygget på et vanskelig brakkområde, hvor nabolaget nå har tilgang til lekeplassen utenfor barnehagens åpningstider.

Skiftende forutsetninger forårsaket endring i framdriften og en rekke søknader om dispensasjon fra reguleringsplanen, som har krevd stor fleksibilitet av alle involverte. Men med oppmuntring fra kommunen har prosjektet gjort bruk av unntaksbestemmelsen i plan- og bygningsloven der det var mulig, og navigert kompliserte forhold fram til gjennomføring. Juryen har satt stor pris på prosjektgruppens åpenhet rundt både vanskeligheter underveis og viktige erfaringer for fremtidige ombruksprosjekter. Samarbeidet mellom en ambisiøs byggherre, en lærevillig og positiv entreprenør og en framoverlent prosjekteringsgruppe med erfarne arkitekter har resultert i et gjennomarbeidet og helhetlig bygg. Bygget leverer ikke bare på de viktigste av dagens krav, men tilfører også nye kvaliteter og ny verdi til det eksisterende. Dette er oppnådd gjennom arkitektonisk og konstruktiv innsikt, kombinert med vilje til innovasjon.

20260506